

Sygn. akt I C 2177/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Toruń, dnia 22 maja 2018r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Hanna Łożyńska

Protokolant: sekretarz sądowy Paweł Derdzikowski

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2018r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa: Z. D.

przeciwko: T. S.

o zadośćuczynienie i ustalenie

1. zasądza od pozwanego T. S. na rzecz powoda Z. D. kwotę 38.000 zł (trzydzieści osiem tysięcy złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17 listopada 2014r. z uwzględnieniem zmiennej stopy procentowej do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. koszty sądowe, w części od której był zwolniony powód ponosi Skarb Państwa
4. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.248,73zł. (jeden tysiąc dwieście czterdzieści osiem złotych 73/100) tytułem zwrotu poniesionych przez niego kosztów procesu;

SSO Hanna Łożyńska

I C 2177/14

UZASADNIENIE

Z. D. działając przez profesjonalnego pełnomocnika pozwem z dnia 7.08.2014r. (data wpływu do Sądu Okręgowego w Toruniu) wniósł o zasądzenie od pozwanego T. S. kwoty 148.000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia, zasądzenie kosztów postępowania z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. oraz ustalenie odpowiedzialności pozwanego za wszelkie następstwa mogące pojawić się u powoda w przyszłości, a pozostające w ścisłym związku ze szkodą (k. 2-7).

Motywuując powyższe powód podał, że w dniu 14.01.2012r. w miejscowości B., gmina C. pozwany działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi mężczyznami dokonał jego pobicia w ten sposób, że uderzano go pięściami, kijami bejsbolowymi i kopano po całym ciele, na skutek czego powód doznał licznych obrażeń w postaci: wstrząśnienia mózgu, ran tłuczonych okolicy ciemieniowej, wieloodłamowego złamania zatoki szczękowej z płynem w jej wnętrzu, pęknięcia lewego łuku brwiowego, złamania lewej kości jarzmowej, rozcięcia skóry na głowie, złamania lewego obojczyka oraz zasinień na całym ciele. Za ten czyn T. S. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia

20.05.2013r. w sprawie VIIIK 827/12. Wyrok ten został w całości utrzymany w mocy przez Sąd Okręgowy w Toruniu. Do dnia zdarzenia z 14.01.2012r. powód był osobą aktywną. Jego pasją były sporty ciężarowe, trenował podnoszenie ciężarów, boks, brał udział w zawodach (...). Uczęszczał na siłownię. Ponadto był oddany rodzinie, żonie i dwojgu dzieciom K. w wieku 13 lat i J. w wieku 3 lat. Był osobą zdrową, nie skarżył się na żadne dolegliwości, nie leczył się psychiatrycznie i był czynny zawodowo. W dniu 14.01.2012r. został dotkliwie pobity. Utracił przytomność i trafił do Szpitala, w którym przebywał do 23.01.2012r. Później musiał poddać się szeregowi zabiegów i uciążliwej rehabilitacji. Konsultowano go chirurgicznie, ortopedycznie i laryngologicznie. Zalecono konsultacje chirurga szczękowego. Leczył się też psychiatrycznie. Uraz psychiczny obecnie jest tym najbardziej dotkliwym skutkiem, który odcisnął swoje piętno na codziennym życiu powoda tj. rodzinnym, osobistym i zawodowym. W tej chwili cierpi on na szereg dolegliwości, min. na zespół stresu pourazowego. Jego życie diametralnie się zmieniło zarówno w życiu prywatnym i zawodowym. Jako podstawę prawną swojego roszczenia powód wskazał przepis art. 445 paragraf 1 k.c. Podał, że przy żądaniu kwoty 148.000zł. uwzględnił takie okoliczności jak: winę sprawcy, swoje cierpienia fizyczne i psychiczne, młody wiek oraz aktualne stosunki majątkowe społeczeństwa. Jego zdaniem zadośćuczynienie w tej wysokości spełni funkcję kompensacyjną a także przedstawia wartość ekonomicznie odczuwalną zarówno dla powoda jak i dla pozwanego. Przy żądaniu tym uwzględnił już fakt, że wyrokiem karnym zasądzono od pozwanego na jego rzecz kwotę 2.000zł. tytułem częściowego zadośćuczynienia. Powód bezskutecznie wzywał pozwanego do dobrowolnej zapłaty dochodzonej pozewem kwoty.

Pozwany w odpowiedzi na pozew (k. 166-170) wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenia od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17zł. z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W części motywującej swoje stanowisko, pozwany zakwestionował powództwo co do zasady i wysokości. Wskazał, że wprawdzie został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu, ale za czyn z art. 191 paragraf 2 k.k. Sąd zarówno w opisie czynu jak i w uzasadnieniu ustalił, że T. S. jedynie umówił się z powodem pod blokiem w miejscowości B., zaś samego rzeczywistego pobicia powoda dokonali nieustaleni mężczyźni. W ocenie pozwanego, powód w żaden sposób nie uzasadnił dochodzonego roszczenia, a zasądzona wyrokiem karnym kwota 2.000zł. tytułem częściowego zadośćuczynienia, jaką pozwany uiścił na rzecz powoda, jest całkowicie wystarczająca. Nadto, zdaniem pozwanego, powód nie udokumentował, że cierpi na tzw. zespół stresu pourazowego i wskazał, że powód podjął leczenie psychiatryczno-psychologiczne dopiero po wydaniu wyroku w sprawie karnej z dnia 20.05.2013r. tj. w dniu 06.06.2013r. Podjęcie tego typu działań, blisko półtora roku po zdarzeniu, nie wynika w ocenie pozwanego z rzeczywistej konieczności uzyskania pomocy, a jedynie z chęci wytworzenia dokumentacji lekarskiej na potrzeby przyszłego postępowania sądowego. Dodatkowo, pozwany wskazał, że kilka dni po zdarzeniu powód został wypisany do domu w stanie ogólnym dobrym, a następnie wrócił do normalnego życia. Do wykonywanej pracy w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) S.A. w T., powód wrócił dnia 1 maja 2012r., jednakże zdaniem pozwanego nie było to wynikiem problemów zdrowotnych powoda wynikających ze zdarzenia w dniu 14.01.2012r. Już bowiem przed tym zdarzeniem, powód wielokrotnie przebywał na długotrwałych zwolnieniach lekarskich. Pozwany podkreślił, że największe znaczenie w sprawie ma jednak to, że pozwany nie brał udziału w czynnej napaści na powoda, co jego zdaniem ma istotne znaczenie dla ustalenia wysokości roszczenia.

W dalszym toku postępowania, strony podtrzymały.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 14 stycznia 2012r. około godz. 18.20 w miejscowości B., powód spotkał się z pozwanym w jego samochodzie. Po krótkiej rozmowie, w trakcie której pozwany domagał się od powoda zwrotu kwoty 15.000 zł, nieustaleni mężczyźni w kominiarkach wyciągnęli powoda z samochodu należącego do pozwanego, po czym uderzali go rękoma, pałkami i kopali po całym ciele, na skutek czego powód doznał licznych obrażeń. Pozwany nie uczestniczył czynnie w pobiciu powoda. Powód zdołał uciec sprawcom i wrócić do domu. Żona powoda, obmyła powoda z krwi, zadzwoniła na policję oraz pogotowie ratunkowe. Dzieci powoda były świadkami powrotu zakrwawionego ojca do domu.

(dowód : zeznania powoda e -protokół z dnia 8.05.2018r. g. 00:03:06 k. 426 oraz płyta z nagraniem tej rozprawy k. 431)

Tego samego dnia, powód został przewieziony do Wojewódzkiego Szpitala (...) w T. na Oddział Neurochirurgii z rozpoznaniem wstrząśnienia mózgu, urazu głowy, rany tłuczonej okolicy ciemieniowej, złamania zatoki szczękowej lewej, złamania łuku jarzmowego lewego, stłuczenia okolicy stawu barkowego prawego. Powodowi wykonano TK głowy oraz kręgosłupa szyjnego. Na podstawie badania nie stwierdzono zmian ogniskowych w strukturach mózgu. Stwierdzono brak cech krwiaka wewnątrzczaszkowego. Kręgosłup szyjny bez zmian urazowych. Powód został wypisany do domu 23.01.2012r. w stanie ogólnym dobrym.

W dniach 21.05.2013r. i 06.08.2013r., powód zgłosił się do Poradni Neurologicznej z powodów bólu głowy. U powoda nie stwierdzono objawów ogniskowego uszkodzenia (...).

Od dnia 4.06.2013r. powód był leczony psychiatrycznie w Miejskiej Przychodni (...) w T. z rozpoznaniem stanu po urazie głowy ze wstrząśnieniem mózgu. Ostatnia wizyta powoda w poradni datowana jest na dzień 14.07.2015r. W dniu 11.06.2013r., powód zgłosił się do Poradni Psychologicznej w T., uskarżając się na silne bóle głowy, kłopoty ze snem, koszmarne sny związane z pobiciem, uczucie lęku i zagrożenia. Następne wizyty odbyły się w dniach: 26.06.2013r., 10.07.2013r. i 22.08.2013r. U powoda przeprowadzono badania testowe, na podstawie których stwierdzono obecność wskaźników dysfunkcji organicznych w (...). W trakcie badania stwierdzono trudności z koncentracją uwagi oraz spowolnione tempo pracy.

(dowód: zeznania świadka J. P. e-protokół z 05.05.2015r. g. 00:03:26 k. 244v oraz płyta z rozprawy z tego dnia k. 431, historia choroby z poradni psychologicznej k. 47-48, zaświadczenie o stanie zdrowia k. 49, historia choroby z (...) k. 50-52, karta informacyjna k. 53, historia choroby k. 55, 74-76, lekarska karta obserwacji k. 61, wywiad k. 62-63, karta informacyjna pacjenta k. 66-68, dokumentacja medyczna k. 70-73, badanie TK k. 77, historia choroby powoda k. 118-155, dokumentacja medyczna powoda z (...) k. 184-190, historia choroby z Poradni Neurologicznej k. 207-208)

Pozwany T. S. został oskarżony o to, że w dniu 14.01.2012r., około godz. 18.20 w miejscowości B. gm. C., działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi mężczyznami dokonał pobicia Z. D. w ten sposób, że nieustaleni mężczyźni wyciągnęli Z. D. z samochodu należącego do T. S., po czym uderzali go rękami, pałkami i kopali po całym ciele w wyniku czego Z. D. doznał obrażeń ciała w postaci pęknięcia lewego łuku brwiowego, złamania lewej kości jarzmowej, rozcięcia skóry na głowie, złamania lewego obojczyka oraz zasinień i obić na całym ciele, czym działał na jego szkodę, tj. o czyn z art. 159 kk.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 20 maja 2013r. sygn. akt VIIIK 827/12 T. S., został uznany winnym tego, że w dniu 14 stycznia 2012r. około godz. 18.20 w miejscowości B., działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi mężczyznami w celu wymuszenia od Z. D. zwrotu wierzytelności w kwocie 15.000,00zł. dokonał jego pobicia w ten sposób, że umówił się z nim na spotkanie przed jego blokiem w miejscowości (...), a następnie nieustaleni mężczyźni wyciągnęli Z. D. z samochodu należącego do T. S., po czym uderzali go rękami, pałkami i kopali po całym ciele, w wyniku czego Z. D. doznał obrażeń ciała w postaci pęknięcia lewego łuku brwiowego, złamania lewej kości jarzmowej, rozcięcia skóry na głowie, złamania lewego obojczyka oraz zasinień i obić na całym ciele tj. występku z art. 191§ 2 k.k. i za to wymierzono mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności w zawieszeniu na okres 4 lat oraz zasądzone od oskarżonego na rzecz Z. D. kwotę 2.000 zł tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Sąd Okręgowy w Toruniu wyrokiem z dnia 10.10.2013r., sygn. IX Ka 396/13 uznając apelację wniesioną przez obrońcę oskarżonego za oczywiście bezzasadną, zaskarżony wyrok w całości utrzymał w mocy.

(dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Toruniu z 20.05.2013r. sygn. VIII K 827/12 k. 30, wyrok Sądu Okręgowego w Toruniu z 10.10.2013r. sygn. IX Ka 396/13 k. 31)

Po wypadku powód angażował się w poszukiwanie sprawców pobicia.

(dowód: zeznania powoda e -protokół z dnia 8.05.2018r. g. 00:20:02 k. 427 oraz płyta z nagraniem z tej rozprawy k. 431)

Przed zdarzeniem, powoda i pozwanego łączyły relacje koleżeńskie. Powód był częstym gościem w domu pozwanego.

(dowód: zeznanie powoda e-protokół z dnia 8.05.2018r. g. 00:03:06 k. 426; zeznania

świadka A. S. e protokół z 5.05.2015r. g. 00:54:42 oraz płyts z nagrań rozprawa k. 431)

Ojciec powoda był z kolei bardzo dobrym znajomym ojca pozwanego. Często pomagał mu przy pracach polowych. Od czasu pobicia, mężczyźni nie utrzymują ze sobą kontaktów.

(dowód: zeznania powoda e - protokół z dnia 8.05.2018r. g. 00:03:06 k. 426; zeznania

świadka S. D. (1) e - protokół z 5.05.2015r. g. 00:45:44 k. 245v oraz płyta z nagrań tych rozpraw k. 431)

W przeszłości w 2007r. jego brat zginął w wypadku samochodowym. Bardzo przeżył jego śmierć brata, bo był bardzo z nim zżyty. Później już przed zdarzeniem powód był osobą wesołą, uprawiał sport, często chodził na siłownię, pomagał żonie w domu Przez okres kilku lat przed pobiciem, powód leczył się na nadciśnienie, przyjmował leki. Po pobiciu powód bardzo się zmienił. Był drażliwy, krzychał, wybuchał, kłócił się z żoną i dziećmi, izolował się od rodziny. Z. D. nie spotykał się ze znajomymi, spędzał czas tylko w domu. Początkowo powód brał tabletki ziołowe na wyciszenie.

(dowód: zeznania świadka S. D. (2) e-protokół z dnia 5.05.2015r. g.

00:15:44 k. 244v, zeznania świadka J. D. e-protokół z dnia 5.05.2015r. g. 00:32:31 k. 245v; zeznania świadka S. D. (1) e-protokół z dnia 5.05.2015r. g. 00:45:44 k. 245v oraz płyta z nagrania tej rozprawy k. 431 opinia sąдово-psychiatryczno – psychologiczna k. 263)

Po zdarzeniu z dnia 14.01.2012r. powód bał się wychodzić z domu, cierpiał na zaburzenia snu, miał problemy z koncentracją, stracił apetyt, przestał systematycznie chodzić na siłownię, stracił zamiłowanie do sportu.

(dowód: zeznania świadka S. D. (2) e-protokół z dnia 5.05.2015r. g.

00:15:44 k. 244v, zeznania świadka J. P. e-protokół z dnia 5.05.2015r. g. 00:10:29 k. 244v oraz płyta z nagrania tej rozprawy k. 431)

Z czasem powód zaczął ćwiczyć na swojej siłowni, która mieściła się w garażu jego bloku. Zdarzało się, że do siłowni powoda przychodziły osoby ze wsi.

(dowód: zeznania świadka B. M. e-protokół z 19.06.2015r. g. 00:03:32

k. 254 oraz płyta z nagrania tej rozprawy k. 431)

W dacie zdarzenia, powód pracował w Przedsiębiorstwie (...) w T. jako robotnik drogowy. Przed pobiciem przez okres od 1.07.2011r. do dnia 22.12.2011r. i później od dnia 14.01.2012r. do końca kwietnia 2012r. korzystał ze zwolnienia lekarskiego. Dnia 1 maja 2012r. powód wrócił do pracy w tym samym przedsiębiorstwie, w którym zatrudniony był przed pobiciem. Po zakończeniu leczenia, powód dostał awans w pracy. Obecnie zajmuje jeszcze wyższe stanowisko. Jest operatorem walca drogowego i ładowarki. Zarobki powoda kształtują się różnie, w zależności od pory roku. Zimą powód zarabia około 1.800-1.900zł miesięcznie, natomiast latem około 3.000-3.200zł. miesięcznie netto. Powód bierze również nadgodziny. Żona powoda nie pracuje, zajmuje się dziećmi. Przed wypadkiem powód zdobył uprawnienia operatora walca drogowego. Powód ma trójkę dzieci. W dacie zdarzenia, córka powoda miała 11 lat, a syn – 4 lata. W marcu 2017r. żona powoda urodziła kolejne dziecko. W powrocie do normalnego życia, powodowi bardzo pomogła praca. Powód stał się bardziej spokojny, mniej drażliwy. Dużym wsparciem dla powoda była jego żona.

(dowód: skrócona karta czasu pracy powoda k. 201-203, zeznania powoda e - protokół z dnia 8.05.2018r. g. 00:03:06 k. 426v oraz płyta z nagrania tej rozprawy k. 431)

Obecnie powód ma problemy z koncentracją uwagi i pamięcią, a jego tempo pracy jest spowolnione. Powyższe problemy mają prawdopodobnie podłoże w zmianach organicznych w (...). Osłabienie funkcjonowania poznawczego nie jest dużego stopnia.

W okresie bezpośrednio po pobiciu, powód ujawniał nasilone objawy zaburzeń adaptacyjnych o charakterze lękowo-depresyjnym. Był impulsywny, drażliwy, co istotnie utrudniało mu codzienne funkcjonowanie w warunkach domowych i powodowało konflikty z rodziną. Po leczeniu pod kontrolą lekarza Podstawowej (...) oraz przy pomocy leków nie wymagających recepty uzyskano u powoda poprawę umożliwiającą mu powrót do pracy. Jednakże objawy lęku, drażliwości, zaburzeń koncentracji uwagi utrzymywały się nadal. Ich nasilenie wyraźnie zredukowało się po podjęciu leczenia w (...). Zaburzenia adaptacyjne stwierdzone u powoda nie są chorobą samoistną. Pozostają w odpowiedzi na stres przekraczający możliwości adaptacyjne osoby. Jedynym źródłem stresu, który mógł wywołać objawy zaburzeń adaptacyjnych u powoda w tym okresie było jego pobicie w dniu 14.01.2012r. i powstałe w jego wyniku obrażenia. Zaburzenia adaptacyjne u powoda nakładają się na zmiany organiczne w (...). Zmiany te mogą dodatkowo przedłużać czas trwania zaburzenia i utrwalać objawy. Nasilenie zmian organicznych nie uzasadnia rozpoznawania u powoda charakteropatii, ponadto nie można w sposób pewny wiązać czasu powstania tych zmian z pobiciem z 2012r. – mogły one powstać w okresie wcześniejszym, np. w związku z nadejściem tętnicznym istniejącym wówczas u powoda. W wyniku pobicia z 14.01.2012r. u powoda rozwinęła się nerwica pourazowa (zaburzenia adaptacyjne o obrazie lękowo-depresyjnym), skutkująca wystąpieniem długotrwałego uszczerbku na zdrowiu na poziomie 5 % według pkt. A 10 a Załącznika do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dn. 18.12.2012r. Przyjęto dolny zakres uszczerbku, biorąc pod uwagę nasilenia objawów, dobrą reakcję na leczenie zaburzenia i stosunkowo szybki powrót do ról społecznych powoda.

Powód w dalszym ciągu wymaga leczenia psychiatrycznego, a rokowanie co do uzyskania dalszej poprawy są dobre.

(dowód: opinia sądowno - psychiatryczno-psychologiczna biegłych D. K. i M. M. k. 261-264)

U powoda okres żałoby po śmierci brata został już dawno zakończony i nie ma żadnych przesłanek do twierdzenia, że powód nie poradził sobie z żałobą. To, że wspomnienie brata wywołuje u powoda płacz, smutek, ból i tęsknotę, nie znaczy, że żałoba u powoda nie została zakończona. Nie ma też podstaw do twierdzenia, że przed pobiciem, powód ujawniał zaburzenia związane z żałobą. Przed zdarzeniem powód pracował i funkcjonował prawidłowo. Pewnego rodzaju terapią, była dla powoda praca, która pozwoliła mu nie myśleć o pobiciu.

(dowód: ustna uzupełniająca opinia biegłej D. K. e -protokół z 11.12.2015r. k. 289v oraz płyta z nagrania tej rozprawy k. 431)

Zaburzenia adaptacyjne nie są przeciwwskazaniem do wykonywania pracy przez powoda. Nie ma też podstaw by uznać, że leki na nadciśnienie, które powód przyjmuje od 14 lat, wywoływały u powoda objawy niepożądane. Również działania powoda w celu znalezienia sprawy pobicia nie przeczą występowaniu zaburzeń adaptacyjnych.

(dowód: ustna uzupełniająca opinia biegłego M. M. e-protokół z 11.12.2015r. g. 00:19:58 k. 289 oraz płyta z nagrania tej rozprawy k. 431)

Aktualnie, w badaniu neurologicznym nie stwierdza się u powoda odchyień od stanu prawidłowego w postaci niedowładów, zaburzeń koordynacyjnych i uszkodzenia układu obwodowego. Zgłaszane przez powoda mrowienie skóry okolicy jarzmowej bez zaburzeń czucia i funkcji, nie powoduje uszczerbku na zdrowiu. Może ono wynikać ze zgrubienia tkanki podskórnej tej okolicy po przebytych pobiciu. Nie stwierdzono tym samym procentowego uszczerbku na zdrowiu powoda w związku ze zdarzeniem z 14.01.2012r., w zakresie neurologicznym.

Spowolnienie, osłabienie pamięci i zaburzenia koncentracji uwagi u powoda są spowodowane niewielkimi zmianami organicznymi w mózgu. Zmiany te mają niewielkie nasilenie i mogą ale nie muszą mieć związek z pobiciem. U powoda nie stwierdzono żadnej dysfunkcji układu ruchu ani układu nerwowego, które spowodowałyby niezdolność do samodzielnego pełnienia funkcji dnia codziennego.

W zakresie neurologicznym u powoda może, ale nie musi wystąpić bezsenność lub senność, zawroty głowy, parestezje, drżenie. Objawy te ulegają zmniejszeniu w czasie dalszego stosowania leku S., który powód przyjmuje. Skutki tego leku nie mają znaczącego wpływu na stan zdrowia powoda w zakresie neurologicznym. Powód nie zgłaszał powyższych dolegliwości, a w badaniu neurologicznym nie stwierdzono obiektywnych cech ewentualnych zawrotów głowy lub drżenia kończyn w postaci zaburzeń koordynacji ruchowej, oczopląsu lub równowagi.

(dowód: opinia biegłego neurologa B. B. k. 302-305, opinia uzupełniająca biegłej B. B. k. 325-326)

Na głowie powoda w okolicy ciemieniowo-potylicznej widoczne są trzy blizny poziome o długości 9 cm, 8cm i 6 cm, związane z pobiciem. Blizny te są całkowicie wygojone, na swojej powierzchni są regularne. Kolor blizn w kolorze skóry, bez przebarwień i bez przerostów bliznowca. Rany na głowie goiły się bez powikłań. W dotyku blizny są niebolesne i równe na powierzchni. Biorąc pod uwagę lokalizację, rozmiar blizn i budowę, blizny są widoczne i nieznacznie szpecące. Blizny nie powodują przykurczu okolicy, w jakiej się znajdują. Ograniczają jednak funkcję w zakresie czynności marszczenia czoła, czynność ta jest zaburzona. Blizny są trwałym skutkiem urazu. Biorąc pod uwagę szczególną okolicę jaką niewątpliwie jest głowa, są to blizny nieznacznie szpecące bez zaburzeń funkcji mimiki okolicy czoła. Powstałe blizny dotychczas nie podlegały korektom chirurgicznym i nie były korygowane innymi sposobami, np. laseroterapią.

Blizny głowy oceniono jako trwałe uszczerbek na zdrowiu w wysokości 2%.

Aktualnie, po wielu latach od zdarzenia, blizna jest wygojona, o równej budowie morfotycznej. Blizny pourazowe skóry głowy nie kwalifikują się do wycięcia i ponownego szycia, ze wskazań estetycznych i medycznych. Wycięcie i szycie blizny bez napięcia daje niewielkie szanse na poprawę estetyczną blizny i zmniejszenie oszpecenia. Z kolei zabiegi z laseroterapii poprawią nieznacznie wygląd i jakość blizny, są bardziej skuteczne w przerosłych bliznowcach. Czas jaki upłynął od pobicia, nie ma wpływu na ewentualną decyzję o zabiegu. Działania zabiegowe z chirurgii plastycznej i estetycznej ewentualnie pozwolą na nieznaczne zminimalizowanie obecności blizny. Niezależnie od sposobu postępowania zabiegowego z chirurgii plastycznej/ estetycznej, nie można usunąć blizn całkowicie. Nie można też poprawić blizn u powoda w kategorii estetycznej. Blizny są trwale wygojone i w ostatnich latach ich stan nie uległ pogorszeniu. Blizna pourazowa nie spowoduje pogorszenia stanu zdrowia fizycznego powoda. Nie należy się też liczyć z pogorszeniem wyglądu blizn i stanu zdrowia powoda w miarę upływu czasu.

(dowód: opinia biegłego A. K. z zakresu chirurgii plastycznej k. 400-404)

Sąd zważył, co następuje:

Powyzszy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy w szczególności dokumentacji medycznej, jak również na podstawie akt sprawy karnej sygn. VIII K 827/12 Sądu Rejonowego w Toruniu, na konkluzjach opinii biegłych sądowych z zakresu psychologii i psychiatrii, neurologii oraz chirurgii plastycznej, zeznaniach świadków J. P., S. D. (2), J. D., S. D. (1), A. S. i B. M. oraz na zeznaniach powoda i pozwanego.

Na podstawie zeznań powoda, Sąd ustalił charakter i rozmiar następstw zaistniałego zdarzenia, a także sytuację życiową i zdrowotną powoda przed i po pobiciu. Zeznania powoda stanowiły źródło informacji odnośnie rozmiaru jego krzywdy oraz doznanych cierpień fizycznych i psychicznych. Powód wyczerpująco opisał swój stan zdrowia oraz odczuwane dolegliwości. Jego zeznania były spójne, logiczne i rzeczowe oraz korespondowały ze zgromadzoną w sprawie dokumentacją medyczną, a także z zeznaniami świadków S. D. (2), J. D. i S. D. (1)

Sąd Okręgowy dał co do zasady wiarę zeznaniom S. D. (2), J. D. i S. D. (1) albowiem są one logiczne, konsekwentne i zgodne z pozostałym, uznanym za wiarygodny, materiałem dowodowym. Żona oraz rodzice powoda przedstawili charakter oraz rozmiar następstw problemów związanych ze skutkami pobicia powoda w sposób spójny i logiczny. Zeznania świadków korelowały ze sobą. Świadkowie ci opisali także w sposób rzeczowy i konkretny zmiany w życiu codziennym funkcjonowaniu powoda.

Sąd także dał wiarę zeznaniom A. S. – żony pozwanego, choć nie wniosły one zbyt wiele do sprawy.

Zeznaniom świadka B. M., Sąd dał wiarę w części w jakiej znalazły potwierdzenie w zebranych materiale dowodowym. Świadek potwierdził, że przed pobiciem pasją powoda był sport. Zeznał również, że przed pobiciem jak i po zdarzeniu, odwiedzał powoda co kilka miesięcy, przychodząc do powoda na siłownię. W 2015r. świadek widział, że powód ćwiczy na siłowni. Świadek nie zauważył zmian w jego zachowaniu, a sam powód nie skarżył się świadkowi na jakiegokolwiek dolegliwości.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka J. P. odnośnie charakteru i rozmiaru obrażeń jakich powód doznał na skutek pobicia oraz leczenia powoda po zdarzeniu. Zeznania świadka w pełni korespondują z zebraną w sprawie dokumentacją medyczną, są rzetelne i spójne.

Sąd nie uznał za wiarygodne zeznań pozwanego, który kwestionował swój udział w pobiciu powoda oraz co do zasady jego następstwa. Zdaniem Sądu pozwany, mimo prawomocnego skazującego wyroku karnego, starał się umniejszyć swoją winę. Niewiarygodnie brzmią też zeznania pozwanego co do okoliczności pobicia powoda. Nie zostały one również poparte żadnym dowodem i stoją w rażącej sprzeczności z zebranych w sprawie materiałem dowodowym.

Prawdziwość i autentyczność zgromadzonych w toku postępowania dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron i nie budziła wątpliwości Sądu Dokumenty te dotyczyły przede wszystkim zdarzenia z dnia 14.01.2012r. (dokumenty z zakresu postępowania karnego, wyroki karne z uzasadnieniami) oraz stanu zdrowia powoda (dokumentacja medyczna). Dokumentacja pochodząca z postępowania karnego poza poczynieniem podstawowych dla sprawy ustaleń winy pozwanego i jego odpowiedzialności (wyroki z uzasadnieniami) miała walor głównie uszczegóławiający dalsze ustalenia stanu faktycznego z uwagi na zachowanie zasady bezpośredniości.

Za podstawę poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych, Sąd wziął również dowód z pisemnych opinii biegłych - biegłej z zakresu neurologii B. B., biegłego z zakresu psychiatrii M. M. i biegłej z zakresu psychologii D. K. oraz biegłego z dziedziny chirurgii plastycznej A. K.. Sąd wziął również pod uwagę ustne uzupełniające opinie biegłych D. K. oraz M. M., którzy uszczegółowili spostrzeżenia i wnioski zawarte w pierwotnej opinii pisemnej. Wskazani biegli na podstawie powołanej powyżej dokumentacji medycznej wydali opinie pisemne zajmując wyczerpujące stanowisko odnośnie postawionych im tez dowodowych. Konkluzje opinii biegłych wydanych w sprawie w ocenie Sądu są jednoznaczne i jasne, należyście uzasadnione, oraz racjonalnie powiązane z treścią poczynionych przez biegłych ustaleń. W ocenie Sądu są one również konsekwentne i rzeczowe. Konkluzje opinii koncentrujące się na kwestiach ustalenia rodzaju, rozmiaru oraz trwałości obrażeń, których doznał powód na skutek zdarzenia z dnia 14.01.2012r. oraz ich skutków, również w kontekście rokowań na przyszłość, miały istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia w sprawie. Opinie te, po ich ustnym uzupełnieniu przez biegłych na rozprawie w dniu 11.12.2015r. (k. 288-289), nie były kwestionowane przez żadną ze stron, natomiast ich fachowość i kompleksowość nie budziły wątpliwości Sądu. W konsekwencji czego, zostały one uznane w całości za wiarygodne. Wskazać jeszcze należy, że skutki obrażeń doznanych przez powoda były analizowane przez poszczególnych biegłych w zakresie ich specjalności, w efekcie czego, określone konsekwencje wypadku dla powoda były ujmowane jednorazowo, co wynika z analizy treści sporządzonych opinii. Biegli z zakresu psychiatrii i psychologii ocenili trwałe uszczerbek na zdrowiu psychicznym powoda na 5%, z kolei biegły specjalista chirurgii plastycznej wskazał, że trwałe uszczerbek na zdrowiu jeśli chodzi o blizny na głowie powoda powstałe w wyniku zdarzenia z 14.01.2012r. wynosi u powoda 2%.

W niniejszej sprawie powód domagał się od pozwanego zapłaty kwoty 148.000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną w wyniku pobicia. Bezspornym było, że na mocy wyroku karnego z dnia 20.05.2013r., pozwany zapłacił powodowi 2.000zł. tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Sąd zważył, iż okolicznością bezsporną pozostawało to, że pozwany T. S. wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi mężczyznami, w celu wymuszenia od powoda zwrotu wierzytelności, wziął udział w zdarzeniu jakie miało miejsce 14.01.2012r., w wyniku którego doszło do pobicia powoda. Powyższa okoliczność została stwierdzona prawomocnym wyrokiem karnym z dnia 20 maja 2013r. r. wydanym przez Sąd Rejonowy w Toruniu.

Przechodząc do merytorycznej oceny powództwa, w pierwszej kolejności trzeba wskazać, że w toku procesu pozwany kwestionował roszczenie powoda zarówno co do zasady jak i wysokości. Pozwany uznał, że kwota jaka została zasądzona wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 20.05.2013r. tj. 2.000zł. tytułem częściowego zadośćuczynienia jest w zupełności wystarczająca.

W toku procesu pozwany stał na stanowisku, że nie brał czynnego udziału w pobiciu powoda i nie wyrządził mu żadnej szkody. Kluczowe znaczenie dla oceny tych twierdzeń ma wykładnia przepisu art. 11 k.p.c.. Zgodnie z tym przepisem, ustalenia wydane w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym. Moc wiążąca wyroku karnego odnosi się zatem do ustaleń co do popełnienia przestępstwa, a więc ustaleń faktycznych, przy czym zakres wiążących ustaleń dotyczy osoby sprawcy, czynu przypisanego oskarżonemu i przedmiotu przestępstwa. Odnośnie innych elementów stanu faktycznego są one wiążące, o ile ustalenia te stanowią konieczną przesłankę określenia przestępstwa przypisanego w wyroku. Tym samym ustalenie w skazującym wyroku karnym osoby poszkodowanej wiąże sąd cywilny wówczas, gdy ustalenie to należy do istoty czynu przestępczego (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 8 stycznia 2004 r., I CK 137/03).

Przypomnieć zatem należy, że pozwany został skazany wyrokiem karnym za to, że działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi mężczyznami w celu wymuszenia od powoda zwrotu wierzytelności w kwocie 15.000zł. dokonał jego pobicia, w ten sposób, że umówił się z nim na spotkanie przed jego blokiem w miejscowości (...), a następnie nieustaleni mężczyźni wyciągnęli powoda z samochodu należącego do T. S., po czym uderzali go rękami, pałkami i kopali po całym ciele, na skutek czego powód doznał oznaczonych obrażeń ciała. Został on zatem skazany za przestępstwo określone art. 191§2 k.k. Następstwem działania skazanego (pозwanego), jest doznanie oznaczonych obrażeń ciała przez powoda. Z treści wyroku karnego wynika zatem, że pozwany jest współsprawcą wyrządzonej szkody, a w związku z tym za skutki tego działania musi ponosić odpowiedzialność względem osoby poszkodowanej, niezależnie od tego, jaka była jego rola i stopień aktywności w zdarzeniu. Stąd stopień przyczynienia się pozwanego do powstania szkody nie ma znaczenia w sprawie. Co za tym idzie, Sąd nie mógł zgodzić się z pozwanym, który twierdził, że skoro nie brał czynnego udziału w pobiciu powoda, to nie ponosi odpowiedzialności za powstałe u powoda na skutek pobicia obrażenia. W ocenie Sądu, pozwany starał się umniejszyć swoją winę, która ustalona wyrokiem karnym skazującym, nie budzi najmniejszych wątpliwości. Niewiarygodnie brzmią zeznania pozwanego jakoby on sam bał się sprawców i z tego powodu uciekł, nie udzieliwszy pomocy powodowi, który był jego wieloletnim kolegą. Tym bardziej absurdalne są twierdzenia pozwanego, że choć „pogodził się” z wyrokiem skazującym, to jednak czuje się niewinny.

Mimo, iż pozwany nie zadał żadnego ciosu powodowi, a w pewnym momencie oddalił się z miejsca zdarzenia, w świetle wszystkich okoliczności sprawy nie budzi wątpliwości, że pozwany działał wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi mężczyznami w zamiarze wymuszenia od powoda zwrotu wierzytelności. Z treści wyroku karnego skazującego pozwanego jednoznacznie wynika, że pozwany umówił się z powodem na spotkanie, a następnie powód został wyciągnięty z samochodu pozwanego przez nieustalonych mężczyzn i dotkliwie pobity. Zachowanie pozwanego umożliwiło pobicie powoda, a zatem dopełniało się z zachowaniem sprawców pobicia.

Tytułem wyjaśnienia należy wskazać, że obiektywnym elementem współsprawstwa jest nie tylko wspólna (w sensie przedmiotowym) realizacja znamion określonej w odpowiednim przepisie tzw. czynności czasownikowej, lecz także taka sytuacja, która charakteryzuje się tym, że czyn jednego współsprawcy stanowi dopełnienie czynu drugiego współsprawcy albo popełnione przestępstwo jest wynikiem czynności przedsięwziętych przez współsprawców w

ramach dokonanego przez nich podziału ról w przestępnej akcji. Natomiast subiektywnym elementem, a zarazem warunkiem niezbędnym współsprawstwa jest porozumienie oznaczające nie tylko wzajemne uzgodnienie przez wszystkich współsprawców woli popełnienia przestępstwa, lecz także świadome współdziałanie w akcji przestępnej. Porozumienie może zostać zawarte przedtem lub nawet w trakcie czynu, może mieć charakter zarówno wyraźny jak i konkludentny. Może do niego dojść nawet w sposób dorozumiany, najpóźniej w momencie realizacji czynności sprawczych. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 10 października 2013 r., II AKa 111/13).

Skoro zatem wina pozwanego została prawomocnie stwierdzona i nie budzi żadnych wątpliwości, w dalszej kolejności należy przejść do oceny żądania powoda, tj. zasądzenia 148.000zł. z tytułu zadośćuczynienia za doznaną na skutek pobicia szkodę.

Zgodnie z przepisem art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikłe z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu. Z kolei przepis art. 445 § 1 k.c. stanowi, że w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Stosownie do art. 445 § 1 k.c., zadośćuczynienie, stanowiące formę rekompensaty pieniężnej z tytułu doznanej szkody niemajątkowej, ma być „odpowiednie” do doznanej krzywdy, którą określa się przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy, w szczególności rozmiaru cierpień fizycznych i psychicznych oraz skutków uszczerbku zdrowia na przyszłość. Zespół tych okoliczności stanowi podstawę faktyczną określenia zadośćuczynienia, zarówno przy precyzowaniu żądania przez poszkodowanego jak i przy wyrokowaniu. W odniesieniu do zadośćuczynienia pieniężnego z art. 445 § 1 k.c. funkcja kompensacyjna musi być rozumiana szeroko, albowiem obejmuje zarówno cierpienia fizyczne, jak i sferę psychiczną poszkodowanego. Wysokość zadośćuczynienia odpowiadająca doznanej krzywdzie powinna być odczuwalna dla poszkodowanego i przynosić mu równowagę emocjonalną, naruszoną przez doznane cierpienia psychiczne (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 2008 r., sygn. akt II CSK 536/07).

Kryteria istotne przy ustalaniu „odpowiedniej” sumy zadośćuczynienia to: rodzaj naruszonego dobra, zakres i rodzaj rozstroju zdrowia, czas trwania cierpień, wiek pokrzywdzonego, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, rokowania na przyszłość, stopień winy sprawcy.

Przy ustalaniu wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia, Sąd miał na względzie to, że powód na skutek pobicia doznał obrażeń ciała w postaci pęknięcia lewego łuku brwiowego, złamania lewej kości jarzmowej, rozcięcia skóry na głowie, złamania lewego obojczyka oraz zasinień i obić na całym ciele, w związku z czym przebywał 9 dni w szpitalu, miał widoczne rany na twarzy i blizny na głowie, co było dla niego niewątpliwie bolesne przez długi czas.

Należy jednak podkreślić, że ustalając wysokość należnego powodowi zadośćuczynienia nie sposób ograniczyć się wyłącznie do zakresu uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia powoda. Specyfika niniejszej sprawy związana jest z faktem szczególnie nagannego, przestępczego zachowania pozwanego oraz naruszenia takiego dobra powoda jakim jest zdrowie, jak również narażenie jego życia. Jakkolwiek bowiem ostatecznie skutki zachowania pozwanego dla zdrowia powoda nie okazały się daleko idące, to jednak wynikały z zachowań zasługujących na szczególną dezaprobatę. Zatem również charakter zdarzenia, w wyniku którego powód doznał szkody, musi wpływać na stopień jego krzywdy. Dodatkowo krzywdę tę potęgowała postawa pozwanego po zdarzeniu. Do chwili obecnej, pozwany nie poczuwa się do jakiegokolwiek odpowiedzialności za wyrządzenie powodowi szkody, a wręcz czuje się niewinny, nawet pomimo prawomocnego skazania go za popełniony czyn. Co więcej, nie bez znaczenia jest to, że powód i pozwany od wielu lat pozostawali w stosunkach koleżeńskich, podobnie jak ich ojcowie.

Z opinii biegłych D. K. oraz M. M. wynika, że w wyniku pobicia z 14.01.2012r. u powoda rozwinęła się nerwica pourazowa (zaburzenia adaptacyjne o obrazie lękowo-depresyjnym), skutkująca wystąpieniem długotrwałego uszczerbku na zdrowiu na poziomie 5 % według pkt. A 10 a Załącznika do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dn. 18.12.2012r. Biorąc pod uwagę nasilenia objawów, dobrą reakcję na leczenie zaburzenia i stosunkowo

szybki powrót do ról społecznych powoda, przyjęto dolny zakres uszczerbku. W okresie bezpośrednio po pobiciu, powód ujawniał nasilone objawy zaburzeń adaptacyjnych o charakterze lękowo-depresyjnym. Był impulsywny, drażliwy, co istotnie utrudniało mu codzienne funkcjonowanie w warunkach domowych i powodowało konflikty z rodziną. Obecnie powód ma problemy z koncentracją uwagi i pamięcią, a jego tempo pracy jest spowolnione.

Oceniając zakres obrażeń jakie powód odniósł na skutek pobicia, Sąd wziął pod uwagę także widoczne na głowie powoda blizny. Biegły z zakresu chirurgii plastycznej ocenił je jako trwałe uszczerbek na zdrowiu w wysokości 2%. Równocześnie wskazał, że ze względów medycznych i estetycznych, blizny pourazowe skóry głowy nie kwalifikują się do wycięcia i ponownego szycia. Niezależnie od sposobu postępowania zabiegowego z chirurgii plastycznej/estetycznej, nie można usunąć blizn całkowicie. Nie można też poprawić blizn u powoda w kategorii estetycznej. Blizny są trwale wygojone i w ostatnich latach ich stan nie uległ pogorszeniu. Jednocześnie biegły wskazał, że blizna pourazowa nie spowoduje pogorszenia stanu zdrowia fizycznego powoda. W ocenie biegłego, nie należy się też liczyć z pogorszeniem wyglądu blizn i stanu zdrowia powoda w miarę upływu czasu.

Mając na względzie charakter obrażeń jakie na skutek zdarzenia wystąpiły u powoda, czas trwania leczenia powoda oraz 7 - procentowy uszczerbek na zdrowiu, Sąd uznał za odpowiednie zadośćuczynienie w kwocie 40.000 zł. Z ustaleń poczynionych w sprawie, w szczególności z treści zeznań samego powoda wynika, że pozwany – zobowiązany skazującym wyrokiem karnym – zapłacił na rzecz powoda kwotę 2.000zł. tytułem częściowego zadośćuczynienia. Biorąc to pod uwagę, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 38.000 zł .

Z drugiej strony Sąd uznał, że żądanie kwoty 148.000zł. jest nadmierne. Na rozprawie w dniu 8.05.2018r. powód nie był w stanie uzasadnić wysokości dochodzonej kwoty. Podał jedynie, że taką kwotę zaproponował mu profesjonalny pełnomocnik, do którego powód ma zaufanie. Niemniej jednak, poza krótkim pobytem w szpitalu, powód był tylko na dwóch wizytach w poradni neurologicznej i nie przechodził skomplikowanego leczenia. co nie może być uznane za uciążliwe w takim stopniu, aby przyznawać mu aż 148.000 zł. Powód nie jest niepełnosprawny i nie stracił zdolności do pracy. Już 1 maja 2012r., a więc po upływie zaledwie czterech miesięcy od wypadku, wrócił do pracy. Sąd nie mógł stracić z pola widzenia faktu, że dzięki zdobytym jeszcze przed zdarzeniem z dnia 14.01.2012r. uprawnieniom, po powrocie do tego samego pracodawcy powód awansował i obecnie zajmuje stanowisko operatora walca drogowego i ładowarki. Powód został więc doceniony w swoim miejscu pracy, zatem można uznać, że jego sytuacja zawodowa uległa poprawie w stosunku do sytuacji sprzed wypadku.

Powód prawidłowo funkcjonuje także w środowisku rodzinnym, czego dowodem są narodziny kolejnego dziecka powoda. Wprawdzie z zeznań świadków wynika, że w pierwszym okresie po wypadku powód był drażliwy, wybuchowy i trudno było się z nim porozumieć, to jednak dzięki wsparciu rodziny oraz pomocy psychologa i psychiatry, powód odzyskał równowagę i obecnie jego relacje z rodziną są prawidłowe. Terapię psychiatryczną powód podjął 4.06.2013r., natomiast ostatnia wizyta miała miejsce 14.07.2015r. Z kolei w dniu 11.06.2013r. powód zgłosił się do Poradni Psychologicznej w T., uskarżając się na silne bóle głowy, kłopoty ze snem, koszmarne sny związane z pobiciem, uczucie lęku i zagrożenia. Następne wizyty odbyły się w dniach: 26.06.2013r., 10.07.2013r. i 22.08.2013r. Sąd miał na względzie również fakt, że obecnie powód nie kontynuuje terapii. Zatem, można stwierdzić, że stan zdrowia psychicznego powoda jest dobry i taka terapia nie jest powodowi już potrzebna.

Z kolei biegła z zakresu neurologii B. B. (2), nie stwierdziła procentowego uszczerbku na zdrowiu powoda w związku ze zdarzeniem z 14.01.2012r., w zakresie neurologicznym. Spowolnienie, osłabienie pamięci i zaburzenia koncentracji uwagi u powoda, są spowodowane niewielkimi zmianami organicznymi w mózgu. Jednak zmiany te mają niewielkie nasilenie i mogą ale nie muszą mieć związek z pobiciem. U powoda nie stwierdzono żadnej dysfunkcji układu ruchu ani układu nerwowego, które spowodowałyby niezdolność do samodzielnego pełnienia funkcji dnia codziennego.

Sąd nie mógł pominąć również faktu, że w postępowaniu karnym prowadzonym przeciwko T. S., dokonano zmiany kwalifikacji prawnej czynu, jakiego się dopuścił, mianowicie, oskarżony o czyn z art. 159 k.k. zagrożony karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8, T. S. został uznany winnym popełnienia występku z art. 191 §2 k.k. zagrożonego łagodniejszą karą.

Sąd oddalił dalej idące powództwo, jako bezzasadne. Powództwo zostało oddalone również w zakresie, w jakim powód domagał się ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość, ponieważ wszyscy biegli wypowiedzieli się, że nie widzą ryzyka pogorszenia się stanu zdrowia powoda w przyszłości - na skutek pobicia z 14.01.2012r., a rokowania co do jego stanu zdrowia określali jako pomyślne. Zatem Sąd uznał to żądanie za nieudowodnione.

O należnych odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c, przy czym za początkowy termin wymagalności tego roszczenia przyjęto datę doręczenia pozwanemu odpisu pozwu, tj. 17 listopada 2014, uznając, że już w tej dacie pozwany wiedział o roszczeniu powoda i wysokości jego żądania.

O kosztach Sąd orzekł w sposób następujący:

Powód wygrał proces w 25,7 %, a przegrał w 74,3%.

Wynik taki Sąd otrzymał po ustaleniu, że skoro wartość dochodzonego przez powoda roszczenia wynosiła 148.000zł. i stanowiła 100 %, a na rzecz powoda zasądzona została tylko część tej kwoty, tj. 38.000zł, to stanowiła ona w przybliżeniu 25,7 % z całego żądania pozwu. Co do pozostałej części Sąd oddalił powództwo, czyli pozwany wygrał proces w 74,3%.

Co do poniesionych kosztów procesu w pierwszej kolejności znalazł zastosowanie art. 100 k.c.

Koszty strony powodowej to: 3.600zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa - czyli łącznie 3.617zł. Skoro powód wygrał sprawę w 25,7%, to pozwany winien mu zwrócić w tej części koszty zastępstwa procesowego tj. o. (...) = około 930zł.

Koszty strony pozwanej to: 3.600zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa - czyli łącznie 3.617zł. Skoro pozwany wygrał sprawę w 74,3%, to powód winien mu zwrócić w tej części koszty zastępstwa procesowego tj. o. (...) = około 2.687,43zł.

W pierwszej kolejności rozliczeniu podlegały jednak koszty sądowe. Powód został zwolniony od opłaty sądowej w 4/5, a zatem uiścił 1/5 opłaty od pozwu tj. 20%. czyli kwotę 1.480zł. w pozostałym zakresie jeśli chodzi o opłatę został zwolniony. W związku z tym w tej części, w której powód był zwolniony od opłaty dalsze koszty ponosi Skarb Państwa. (pkt. 3 wyroku) W pozostałym zakresie powód nie był zwolniony, a zatem miał obowiązek uiścić zaliczki na poczet wynagrodzenia dla biegłych. Łączna kwota wydatków związanych z wynagrodzeniem biegłych wynosiła 1.979,28zł. i taką kwotę powód wpłacił do kasy Sądu tytułem zaliczek.

Zatem skoro przegrał sprawę w 74,3%, to tylko w takiej części powinien ponieść koszty tj. $0,743 \times 1.979,28 = 1.470,60zł$. a w 25,7% te wydatki powinien ponieść pozwany tj. w kwocie $0,257 \times 1.979,28zł. = 508,70zł$. Zatem taką kwotę winien zwrócić powodowi.

Biorąc pod uwagę wyrównanie kosztów zastępstwa procesowego, to powód winien zwrócić 2.687,43zł. - 930zł. = 1.757,43zł pozwanemu. Z kolei pozwany musi zwrócić powodowi część wydatków na poczet opinii biegłych tj. kwotę 508,70zł. to kwotę 1.757,43zł. należy pomniejszyć o kwotę 508,70zł. i w efekcie powód musi zwrócić pozwanemu kwotę **1248,73zł.**

Z tych względów taką kwotę orzeczono w pkt. 4 wyroku.